

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 233/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov 1) **Slovenského filmového ústavu**, Grösslingová 32, Bratislava, zastúpeného JUDr. Adrianou Tomanovou, advokátkou, Grösslingová 4, Bratislava, a 2) **Slovenskej asociácie producentov v audiovizii**, Grösslingová 32, Bratislava, zastúpenej LMH Legal, s.r.o., Moyzesova 314/39, Modra, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-26Cb/42/2019 z 25. októbra 2024 takto

r o z h o d o l :

- Ústavné sťažnosti **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
- Návrhom na odklad vykonateľnosti a vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti a argumentácia sťažovateľov

1. Sťažovateľ 1 (ďalej aj „SFÚ“) sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 20. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením mestského súdu o nepripustení jeho vstupu do konania ako intervenienta popri žalobcovi. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia a dočasnom opatrení v podobe príkazu adresovanému odvolaciemu súdu prerušiť napadnuté konanie do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti.

2. Aj sťažovateľ 2 (ďalej aj „SAPA“) sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 10. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia už označených základných práv ústavy a dohovoru tým istým napadnutým uznesením mestského súdu. Rovnako navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a tiež navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o totožnom návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia a o dočasnom opatrení.
3. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 3/2025-5 z 15. januára 2025 spojil obe ústavné sťažnosti na spoločné konanie.
4. Mestský súd napadnutým uznesením rozhodol o tom, že vstup sťažovateľa 1 (SFÚ) ako intervenienta do konania o zaplatenie 2 204 430 eur s príslušenstvom na strane žalobcu (SAPA) nie je prípustný. V napadnutom konaní vystupuje na strane žalovanej Orange Slovensko, a.s., a intervenient na strane žalovanej - LITA, autorská spoločnosť.
5. Mestský súd rozsudkom zo 6. júna 2024 žalobu žalobcu zamietol. Podaním doručeným mestskému súdu 21. augusta 2024 sťažovateľ 1 oznámil svoj vstup do konania na strane žalobcu. Sťažovateľ 2 (žalobca) podal 15. septembra 2024 odvolanie proti rozsudku mestského súdu.
6. O návrhoch intervenienta na strane žalovanej aj žalovanej (doručených v septembri 2024) rozhodol mestský súd napadnutým uznesením tak, že vstup sťažovateľa 1 do konania nepripustil s odôvodnením, že nepreukázal svoj právny záujem na výsledku konania. Vo vzťahu k návrhu intervenienta na strane žalovanej mestský súd konštatoval jeho procesnú neprípustnosť.
7. Mestský súd v napadnutom uznesení poukázal na to, že sťažovateľ 1 vo svojom oznámení iba vo všeobecnej rovine uviedol, že ako najväčší domáci výrobca a nositeľ práv sa snaží zabezpečiť priamu ochranu svojich vlastných práv a ekonomických záujmov.
8. Ďalej poukázal na rozdielne postavenie intervenienta na strane žalovanej (LITA), ktorého do konania súd pripustil na základe právneho názoru vyplývajúceho z nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 598/2021 z 24. novembra 2022. V tejto súvislosti mestský súd konštatoval, že sťažovateľ 1 v oznámení netvrdil vznik prípadného možného sporu medzi ním a žalobcom v závislosti od výsledku sporu.
9. V odôvodnení napadnutého uznesenia mestský súd uvádza, že zmyslom a účelom povinnej kolektívnej správy práv je, aby tieto práva v mene jednotlivých nositeľov práv uplatňovala organizácia kolektívnej správy, ktorá ako zástupca koná na účet jednotlivých nositeľov a v plnej miere zabezpečuje ich ochranu.
10. Sťažovatelia v prvom rade argumentujú tým, že o návrhu žalovanej mal s ohľadom na podané odvolanie rozhodovať krajský súd v rámci odvolacieho konania, pretože súd prvej inštancie po podaní odvolania vykonáva v zmysle Civilného sporového poriadku iba úkony spojené s predložením spisu odvolaciemu súdu.
11. Namietané porušenie princípu rovnosti sťažovatelia odôvodňujú tým, že mestský súd im nedoručil návrh žalovanej na neprípustenie sťažovateľa 1 do konania.
12. V súvislosti so samotným vyhodnotením otázky intervencie sťažovatelia poukazujú na § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 40/2015 Z. z. o audiovizíi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o audiovizíi“) a zmluvy o zastupovaní uzatvorenej medzi sťažovateľmi zo 16. júla 2014. Sťažovateľ 1 ako nositeľ práv autorov k audiovizuálnym dielam

a výrobca záznamov audiovizuálnych diel má v zmysle autorského zákona právo na odmenu a primeranú odmenu od žalovanej za použitie diel prostredníctvom káblovej retransmisie. V prípade, že by sťažovateľ 2 ako žalobca nebol v konaní úspešný, došlo by k bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor sťažovateľa 1 a zároveň by to malo za následok uplatnenie nároku náhrady škody z dôvodu porušenia zmluvy o zastupovaní.

13. V závere tejto časti sťažovateľa sumarizujú, že napadnuté uznesenie mestského súdu považujú za arbitrárne a nepresvedčivo odôvodnené, pretože mestský súd sa nevyrovnal so zákonnými skutočnosťami (§ 21 zákona o audiovizii) ani zmluvnými skutočnosťami (zmluva o zastupovaní), resp. sa nimi vôbec nezaoberal.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), zisťoval, či obsahujú všetky náležitosti ústavnej sťažnosti a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Pri predbežnom prerokovaní ústavný súd zistil, že ústavné sťažnosti sťažovateľov spĺňajú všetky ústavné a zákonné predpoklady prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nich obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, preto ústavné sťažnosti prijal na ďalšie konanie podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde.

16. Sťažovateľa v ústavných sťažnostiach súčasne navrhli, aby ústavný súd rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia mestského súdu a dočasnom opatrení, ktorým by krajskému súdu prikázal prerušiť odvolacie konanie.

17. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

18. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

19. Ústavný súd preskúmal tieto návrhy sťažovateľov a dospel k záveru, že nespĺňajú všetky podmienky ustanovené v § 129 a § 130 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľa tieto požiadavky predniesli bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia. Navyše, ústavný súd poukazuje na to, že predmetom ústavného prieskumu je procesné rozhodnutie v konaní, v ktorom meritórne rozhodnutie ešte nie je právoplatné. Z uvedených dôvodov ústavný súd návrhom

sťažovateľov na odklad vykonateľnosti a vydanie dočasného opatrenia nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Robert Šorl
predseda senátu